



Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene  
**COMUNICAT DE PRESĂ nr.38/14**  
Luxemburg, 27 martie 2014

Hotărârea în cauza C-314/12  
UPC Telekabel Wien GmbH/Constantin Film Verleih GmbH și  
Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

## **Un furnizor de acces la internet poate fi obligat să blocheze accesul clienților săi la un site web care aduce atingere dreptului de autor**

*O astfel de somație și executarea acesteia trebuie însă să asigure un just echilibru între drepturile fundamentale în cauză*

Constantin Film Verleih, o întreprindere germană care deține, printre altele, drepturile asupra filmelor „Vikingul Vic”<sup>1</sup> și „Pandorum”, precu și Wega Filmproduktionsgesellschaft, o întreprindere austriacă care deține drepturile asupra filmului „Panglica albă”<sup>2</sup>, au constatat că filmele lor puteau fi vizionate sau chiar descărcate, fără acordul acestora, de pe site-ul internet „kino.to”<sup>3</sup>. La cererea acestor două întreprinderi, instanțele de judecată austriece au interzis societății UPC Telekabel Wien, un furnizor de acces la internet cu sediul în Austria, să furnizeze clienților săi accesul la acest site. UPC Telekabel consideră că nu îi poate fi aplicată o asemenea interdicție. Astfel, la data săvârșirii faptelor, aceasta nu avea nicio relație comercială cu operatorii site-ului kino.to și nu s-ar fi stabilit niciodată că propriii clienți ar fi acționat în mod nelegal. În plus, UPC Telekabel susține că diferitele măsuri de blocare susceptibile să fie aplicate puteau, în orice caz, să fie eludate tehnic. În sfârșit, unele dintre aceste măsuri ar fi excesiv de costisitoare.

Sesizată cu litigiul în ultimă instanță, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) solicită Curții de Justiție să interpreteze Directiva Uniunii privind dreptul de autor<sup>4</sup>, precum și drepturile fundamentale recunoscute de dreptul Uniunii. Directiva prevede posibilitatea titularilor de drepturi să solicite pronunțarea unei ordonanțe președințiale împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt folosite de terți pentru a aduce atingere drepturilor lor<sup>5</sup>. UPC Telekabel apreciază că nu poate fi calificată drept intermediar în acest sens.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea răspunde Oberster Gerichtshof că o persoană care pune la dispoziția publicului pe un site internet obiecte protejate fără acordul titularului de drepturi utilizează serviciile furnizorului de acces la internet al persoanelor care accesează aceste obiecte. Astfel, un furnizor de acces precum UPC Telekabel care permite clienților săi să accedă la obiecte protejate puse la dispoziția publicului pe internet de un terț este un intermediar ale cărui servicii sunt folosite pentru a aduce atingere dreptului de autor.

<sup>1</sup> „Wickie und die starken Männer” în versiunea originală.

<sup>2</sup> „Das weiße Band” în versiunea originală.

<sup>3</sup> În luna iunie 2011, acest site și-a încetat activitatea ca urmare a unei acțiuni a poliției germane împotriva operatorilor săi.

<sup>4</sup> Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

<sup>5</sup> În ceea ce privește această posibilitate, Curtea a statuat deja că dreptul Uniunii se opune unui ordin judecătoresc pronunțat de o instanță națională prin care se impune unui furnizor de acces la internet instituirea unui sistem de filtrare pentru a preveni transferurile ilegale de fișiere, care se aplică, fără deosebire, întregii sale clientele, cu titlu preventiv, pe cheltuiala sa exclusivă și pentru o perioadă nelimitată (a se vedea Hotărârea Curții din 24 noiembrie 2011, Scarlett Extended, [C-70/10](#), precum și [CP nr. 126/11](#)). De asemenea, Curtea a statuat că administratorul unei rețele sociale online nu poate fi constrâns să instituie un sistem de filtrare general, care să-i vizeze pe toți utilizatorii săi, pentru a preveni utilizarea ilicită a operelor muzicale și audiovizuale (a se vedea Hotărârea Curții din 16 februarie 2012, SABAM, [C-360/10](#), precum și [CP nr. 11/12](#)).

În această privință, Curtea subliniază că directiva, care urmărește să garanteze titularilor de drepturi un nivel ridicat de protecție, nu impune existența unei relații speciale între persoana care aduce atingere dreptului de autor și intermediarul împotriva căruia poate fi pronunțată o somație. De asemenea, nu este necesar să se dovedească nici faptul că clienții furnizorului de acces la internet accesează efectiv obiectele protejate puse la dispoziția publicului pe site-ul internet al unui terț, întrucât directiva impune ca măsurile pe care statele membre au obligația de a le lua pentru a se conforma acesteia să aibă drept obiective nu numai încetarea încălcărilor aduse dreptului de autor sau drepturilor conexe, ci și prevenirea acestora.

În plus, Oberster Gerichtshof solicită să se stabilească dacă drepturile fundamentale recunoscute de dreptul Uniunii trebuie interpretate în sensul că se opun ca, prin intermediul unei somații pronunțate de o instanță națională, să se interzică unui furnizor de acces la internet să permită accesul clienților săi la un site internet care publică online obiecte protejate fără acordul titularilor de drepturi, în cazul în care această somație nu precizează ce măsuri trebuie să adopte furnizorul de acces respectiv, iar acesta din urmă poate evita sancțiunile coercitive impuse pentru încălcarea interdicției menționate făcând dovada că a luat toate măsurile rezonabile.

În această privință, Curtea arată că, în cadrul unei astfel de somații, drepturile de autor și drepturile conexe (care fac parte din dreptul de proprietate intelectuală) intră în principal în conflict cu libertatea de a desfășura o activitate comercială de care beneficiază operatorii economici (precum furnizorii de acces la internet), precum și cu libertatea de informare a utilizatorilor de internet. Or, în cazul în care mai multe drepturi fundamentale se află în conflict, revine statelor membre sarcina să se asigure că se întemeiază pe o interpretare a dreptului Uniunii și a dreptului lor național care permite asigurarea unui just echilibru între aceste drepturi fundamentale.

În ceea ce privește mai concret dreptul la libertatea de a desfășura o activitate comercială a furnizorului de acces la internet, Curtea apreciază că somația menționată nu pare să aducă atingere conținutului însuși al acestui drept, dat fiind că, pe de o parte, lasă destinatarului său sarcina de a stabili măsurile concrete care trebuie adoptate pentru a atinge rezultatul urmărit astfel încât acesta poate alege să aplice măsuri care să fie cel mai bine adaptate resurselor și capacităților de care dispune și care să fie compatibile cu celelalte obligații și provocări cărora trebuie să le facă față în exercitarea activității sale și că, pe de altă parte, permite destinatarului său să fie exonerat de răspundere făcând dovada faptului că a luat toate măsurile rezonabile.

În consecință, Curtea apreciază că drepturile fundamentale în cauză nu se opun unei astfel de somații, cu condiția dublă ca măsurile adoptate de furnizorul de acces să nu priveze în mod inutil utilizatorii de posibilitatea de a accede în mod licit la informațiile disponibile<sup>6</sup> și ca aceste măsuri să aibă ca efect să împiedice sau, cel puțin, să facă dificil realizabile accesările neautorizate ale obiectelor protejate sau să descurajeze în mod serios utilizatorii să acceseze obiectele puse la dispoziția lor cu încălcarea dreptului de proprietate intelectuală<sup>7</sup>. Curtea precizează că utilizatorii de internet, precum și, de altfel, furnizorul de acces la internet, trebuie să își poată valorifica drepturile în fața instanței. Este de competența autorităților și a instanțelor naționale să verifice dacă aceste condiții sunt îndeplinite.

---

**MENȚIUNE:** Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

---

*Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.*

*Textul integral al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.*

*Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708*

*Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](http://Europe by Satellite)” ☎ (+32) 2 2964106*

---

<sup>6</sup> Pentru a respecta libertatea de informare a utilizatorilor de internet.

<sup>7</sup> Pentru a respecta dreptul de proprietate intelectuală al titularilor de drepturi.